

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1725. usque ad annum 1728

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1784

VD18 13322648

§. 28. Franciscus de Judice Cardinalis mortuus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67667)

§. XXVIII.

*Franciscus Judice Cardinalis
mortuus.*

Sæc. XVIII.
A. C. 1725.

Eundem annum vitæ suæ funestum habuit Franciscus de Judice patria Neapolitanus, quem Nicolaus Giovenazzi Dux ac Cellamaræ Princeps ex Hyppolita Polagona Anno 1647. die septima Decembris susceperat. Puer adhuc in patria humanioribus literis vacabat, adolescens vero Romam profectus, sacratioribus disciplinis totum sese impendebat: Pontificiorum dein jurium, quorum cognitionem oppido profundam hauserat, acerrimus existit propugnator, unde a Clemente IX. Protonotariis Apostolicis accensus, a Clemente X. Pro - Legatus Bononiensis, Fani Governator, ac tandem Cameræ Apostolicæ Clericus nominatus est. Cuncta hæc munia Franciscus tanta æquitatis laude obibat, ut virtutes, quibus eminuit, unice in consilio habuisse, nec præter illarum præscriptum quicquam unquam egisse videretur. Horum itaque meritorum suffragio ad preces Caroli II. Regis Catholici sacro Purpuratorum Collegio adscribi promeritus est, non ut is a Purpura splendorem, sed ut Purpura
Hist. Eccles. Tom. LXXII. L pura

Sæc. XVIII.
A. C. 1725.

pura a virtutum splendore novum gloriæ additamentum reciperet. Ejusdem Regis munificentia pluribus cumulabatur beneficiis, ac sacratiori Senatui adscriptus, summa Regni negotia in Curia Romana procurabat, nunquam de honoris dignitatisque excellentia lætus, nisi dum exin occasionem nactus est, qua animi sui dotes in Sedis Apostolicæ, Regisque sui obsequio utiliter impendere posset. Mortuo autem hoc Rege Philippus V. Franciscum, cujus fidelitatem in adversis inviolatam noverat, Siciliæ Pro-Regem constituit; quocirca die vigesima Decembris Anno 1701. Roma profectus, Panormum appulit, mitique suo, quo instructus erat, ingenio, Siculas gentes tam feliciter rexit, ut inter bellorum nubila, & crebras præcipue Neapolitanorum seditiones incolæ in Regis sui fide immoti persisterent: Postea Montis Regalis Archiepiscopus in Sicilia nuncupatur, ubi Pro-Regis munus Marchioni Bedmaro cessit, ac demum Romam reversus est: Cæsareis autem Siciliam occupantibus, ipse omnibus suis reditibus spoliatur, eoquod totis viribus obstitisset, ne Carolus III. pro Hispaniarum Rege a Papa agnosceretur. E contrario Philippus Hispaniæ Rex in damni compensationem & fidelitatis præ-

præmium Franciscum Indiarum Pa-
 triarchatu decoravit, ipse autem tæ-
 dio affectus, relicta Roma Genuam,
 & postea in Hispaniam secessit, summi
 Inquisitoris munere cohonestatus: Pau-
 lopost a Philippo V. ad componenda
 quædam dissidia ad Franciæ Regem
 Legatus decernitur, quo munere tam
 prospere functus est, ut non modo am-
 bos hosce Reges conciliaret, sed &
 Ludovicum XV. eo induceret, ut au-
 xiliares copias contra Catalaunos Cæ-
 sareis addictos submitteret. Quoniam
 vero Principum favor, & Clientum
 felicitas vix unquam adversus æmu-
 lorum invidiam satis, diuque tuta est,
 ita Franciscus e Galliis in Hispaniam
 reversus, vix non livoris, ac Regiæ
 indignationis victima cecidit; post-
 quam enim Elisabetha Farnesia Catho-
 lici Regis secunda Uxor ex Italia in
 Hispaniam pervenerat, Itali partim
 eam comitantes, partim jam antea
 Madriti degentes, nescio quibus arti-
 bus Regis gratiam sibi conciliabant,
 unde affectu velut in plures diviso re-
 missior erat Regis propensio in solum
 Franciscum, cui etiam non parum ob-
 fuit singularis gratia, qua Rex Julium
 Alberonium Cardinalem honorabat.
 Accessit demum ad infelicitatis cumu-
 lum, quod Franciscus pro Inquisitoris

Sæc. XVIII.
 A. C. 1725.

Sæc. XVIII. munere die 30. Julii 1714. decretum
A. C. 1725. ediderit, quo varios libellos graviffi-
 ma censura castigavit, quia in illis
 Principum sæcularium potestas ita ef-
 ferri videbatur, ut Pontificiæ auctori-
 tati multum detraheretur. Inde ergo
 captata occasione Francisci Cardinalis
 æmuli eundem Philippo Regi adeo
 exosum reddebant, ut Regno abesse
 juberetur, donec hoc decretum revo-
 casset. Ast id a Viro propositi sui te-
 nacissimo impetrari haud poterat; ejus
 tamen sagacitas suppeditabat media,
 quibus denuo Regis gratiam recupe-
 rare, ac liberum ad Aulam accessum
 obtinere posset, sponte abdicato Inqui-
 sitoris munere. Hoc paulopost eidem
 rursus collato, insuper Rex Asturiæ
 Principem Francisco instituendum tra-
 didit, illumque omnium arcanorum
 arbitrum adhibuit: Attamen hæc ipsa
 secundæ fortunæ aurâ, consueto hu-
 manæ felicitatis vitio, haud diu spirâ-
 bat; Alberonius enim, cum in Regis
 gratia rivalem haud pateretur, totus
 in eo erat, ut sinistram de Francisco
 opinionem Regi instillaret, eumque
 de gubernaculis dejiceret: Suggerebat
 igitur, Franciscum officiorum copia
 obrui, singulis ergo satisfaciendo im-
 parem, in quolibet deficere, non sine
 luculento Regii Principis ac Reipublicæ
 detri-

detrimento: Id sibi facile persuasum habebat Philippus, mox igitur Francisco præcepit significari, ut vel Inquisitoris, vel Moderatoris Regii officio cederet: Nuntium Cardinalis non minori verborum humanitate, quam tranquillitate animi excepit, & utroque simul munere se abdicavit, ac demum insalutato Rege ex Hispaniis Genuam contendit, ubi ad dissidia, quæ inter utramque Aulam tum exorta erant componenda Taurinum proficisci, a Papa jussus est. Defuit quidem conatui successus; Franciscus tamen Romam reversus, perhonorifice excipitur, & primum Congregationis S. Officii Secretarius, postea Præfectus Congregationis de Immunitate Ecclesiastica, ac tandem Prænestinus Episcopus renuntiatur. Nondum tamen per ejus absentiam deferbuit concepta Hispani Regis indignatio; ejus enim jussu Cardinalis Aquaviva Francisco significabat, Regem velle, ut Palatio, quod Hispani domini esset, excederet, & Regia insignia ex ædium suarum foribus abstraheret: Paruit Cardinalis, & relictis Hispanorum studiis Caroli VI. Imperatoris partes eo pronius suscepit, quo æquiores Regem Neapolitano in solio regnantem Neapolitanus ipsemet intuebatur: Exin igitur sacratori Cæsaris

Sæc. XVIII.
A. C. 1725.

Sæc. XVIII.
A. C. 1725.

faris Senatui adlectus, omnibus, quibus antea spoliabatur, redditibus restituitur, oblati a Cæsare in damni compensationem quadraginta aureorum millibus, quam tamen pecuniæ summam ad Imperatorem remisit, paulo post Cæsareus apud Pontificis Aulam Orator & Consiliarius renunciatus. Postquam vero Comes de Daun Neapolitani Regni Pro-Rex Romam venerat, Franciscus eidem obviam processit, ejusque Conjugi epistolam ab ipsa S. Theresia exaratam, unacum ejusdem Divæ ossibus dono dedit: demum vero relicto Prænestino Episcopatu ad Tusculanam Ecclesiam vocatus, postquam Urfinus S. Collegii Decanus D. Petri cathedram conscenderat, ipse ad Decanatum, necnon ad Ostiensem & Veliternum Episcopatum pervenit: paulo post tamen gravi morbo correptus, die decima Octobris anno ætatis septuagesimo octavo decessit. Corpus illius ea pompa, quæ S. Collegii Decanis deferri solet, expositum fuit in Ecclesia S. Marcelli, postea Neapolim translatum, ubi in Ecclesia Patrum Carmelitarum in gentis suæ sepulcro quiescit. Princeps erat magnanimus, prudens, in rebus politicis versatissimus, semper sibi constans, & nec in adversis dejectus, nec in prosperis elatus,

latus, in omnibus rebus oppido splen-
didus, adeo, ut dum Benedictus XIII. Sæc. XVIII.
A. C. 1725.
edito decreto Purpuratis profusorem
pompam & luxum inhiheret, ipse con-
suetum apparatus imminuere detrecta-
ret, caussatus, se natalium sorte Prin-
cipem esse, proin a pompa suæ digni-
tati congrua, qua per triginta quinque
Cardinalatus sui annos usus esset, nil
se remittere posse,

§. XXIX.

*Josephi Valemani Cardinalis
Obitus.*

Sub idem ferme tempus pari fato vi-
vis ereptus est Josephus Valema-
nus patria Fabrianensis, qui ex nobi-
lissimis Parentibus ortus, a teneris
annis humaniores disciplinas studiose
addidit: postea Romam delatus,
severioribus scientiis animum adjecit,
atque in Universitate Maceratensi Ju-
risprudentiæ studio incubuit, Docto-
ratus laurea decoratus. Romam re-
dux, inter Aulicos Æmilii Cardinalis
de Altieriis recipitur, prospera plane
forte; hoc enim ad supremi Apostola-
tus dignitatem evocato, Valemanus
primo Cubicularius ac Pincerna Pon-
tificius, postea Vaticanæ Ecclesiæ Ca-
nonicus, & Tabularii Custos in arce